

gode. For det første vil jeg gerne sige, at jeg ingenlunde er af den Mening, at det er klogt og rigtigt at gaa til en højere Beskatning af Motorkøretøjer i den Grad, som det sker her. Eet er, at man under ganske særlige Forhold vedtog en Luksusbeskatning paa Motorkøretøjer, men et andet er i Øjeblikket at indføre meget strenge Beskatningsregler overfor dem, hvilket synes mig uheldigt. Man skal gøre alt for at fremme dette Færdselsmiddel, og i alt Fald skulde man, hvis man overhovedet skal til en Udvalgsbehandling, og det ikke skal være en ren Skinbehandling, prøve paa at faa Afgiften sat ganske betydeligt ned for Droskernes Vedkommende. Her mødes jeg med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Martin Olsen). — Og saa er der det, man vil fange med, at den nye Afgift skal gaa til Vejnettets Forbedring. Hvis man vil det, er der ingen Kunst i at bestemme, at den nuværende Motorafgift skal anvendes dertil, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres. Og jeg vil ønske, at det ikke bliver gennemført, for at man kan faa Tid til at se paa det. Der maa efter al Rimelighed kunne fremsættes et Forslag om, at den nuværende Motorafgift forlænges ligesom de øvrige overordentlige Skatte love. Kun Motorafgiften blev indskrænket til kun at gælde til 1. Juli, idet man mente at ville fremkomme med dette Forslag, der for øvrigt først blev forelagt overordentlig sent, nemlig først den 11. Marts. Der kan intet være til Hinder for at forlænge ogsaa Motorloven til 1. April næste Aar ligesom de andre overordentlige Skatte love. Saa kunde man samtidig bestemme, at Skatten skulde anvendes paa den her i Lovforslaget foreslaaede Maade. I og for sig er jeg nu ingen Ven deraf. Jeg har den Mening, at Skatter skal gaa ind i Statskassen, og saa kan man bagefter bestemme om Anvendelsen af Pengene. Et Æskesystem er kun til for at gøre en Ting smukkere, som i og for sig ikke er videre smuk. Hvis de danske Veje trænger til Udbedring, maa Staten og Kommunerne give Penge dertil. Man kan ikke med nogen Ret sige, at det er rigtigt at paalægge en Skat paa alle Motorkøretøjer ud fra den Betragtning, at visse af dem ødelægger Vejene, naar det er ganske sikkert, at andre ikke gør det. For det første kommer de ikke alle ud paa Landevejene, og dernæst er det en Illusion, at et tungt belastet Hestekøretøj ikke skader en Vej

lige saa vel som et vel udstyret Personautomobil. Man sammenblander i dette Skattelovforslag i Virkeligheden to Forhold. For det første en Luksusbeskatning — den kan man mene om, hvad man vil — og dernæst en Beskatning af Hensyn til Motorkøretøjernes Skadelighed for Landevejene. Derom kan der siges overordentlig meget. Den sidste ærede Taler havde mange Indvendinger imod det urimelige i, at de Køretøjer, der ikke kører paa Landevejene, beskattes saa højt. Men denne Sag kunde, som sagt, ordnes, og imidlertid fik man Tid ogsaa til at høre de paagældende, som jeg synes bør høres i denne Sag, og som Folketinget, saa vidt jeg kan se af, hvad der foreligger, ikke har beskæftiget sig særdeles meget med. Jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der for Justitsministeren maa have foreligget Betænkninger fra de forskellige Motorforeninger og lignende. Men saa vidt jeg ved, er dette Materiale ikke forelagt for Rigsdagen, i alt Fald har jeg ikke kunnet finde det i den Tid, der er levnet os til at undersøge denne Sag. Men det er i alt Fald rimeligt, at et Landstingsudvalg beskæftiger sig dermed. Under disse Omstændigheder kan jeg ikke med min bedste Villie se, at Landstinget kan ende denne Sag i Morgen eller Overmorgen. Jeg vil kun paa Forhaand, saa vidt mig angaar, sige, at jeg vil ikke paatage mig noget Ansvar derfor. Saa maa de Partier, der vil følge den højtærede Minister i dette, og som uden Hensyn til, at Lovgivningsmagten har en Forpligtelse til at behandle den Art Sager, der maa siges at berøre overmaade mange Interesser, ikke alene Motorinteresser, men endnu mange flere Interesser, hele Samfundets Interesser i Almindelighed, tage Ansvaret for, at de jager og i Virkeligheden jasker dette Lovforslag gennem Rigsdagen. Det vil jeg ikke være med til. Det gør dog slet ingenting, for der er jo et Flertal her i Salen, ganske uanset det ganske ringe Parti, jeg repræsenterer. Men jeg synes ikke, at man burde udsætte sig og ikke udsætte Rigsdagen for den Kritik, der bliver en Følge af, at man overfor et saadant Lovforslag ikke tager rimeligt Hensyn til alle Interesser og ikke undersøger alt i Enkeltheder meget præcist og nøjagtigt. Jeg mener, at jeg ved det Eksempel, jeg anførte, og som var valgt tilfældigt ved Gennemlæsning af Loven, har vist, at Lovforslaget ikke er saaledes affattet, at det kan staa for en Kritik.